

Sygn. akt V Kz 76/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26.02.2016 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi , V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia S. O. Grzegorz Gała

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Matecka

przy udziale **Prokuratora: Sławomira Szeleszczyka**

po rozpoznaniu w sprawie S. K., syna L. i D. z domu M., urodzonego (...) w Ł.

skazanego za przestępstwo z art. 177§2 kk na skutek zażalenia obrońcy skazanego z dnia 31 grudnia 2015 roku, na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi z dnia 08 grudnia 2015r. w sprawie o sygn. akt VII K 170/15 w przedmiocie zasądzenia od skazanego, na rzecz oskarżycieli posiłkowych kosztów zastępstwa adwokackiego

na podstawie art. 437§1 kpk,

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi, postanowieniem z dnia 08 grudnia 2015r. w sprawie o sygn. akt VII K 170/15, zasądził od skazanego na rzecz oskarżycieli posiłkowych koszty zastępstwa adwokackiego. Podstawą takiej decyzji były przepisy art. 626§2 kpk, 616§1 pkt 2 kpk oraz stosowne normy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył obrońca skazanego, zarzucając naruszenie przepisów procedury i wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne, a podniesiona w nim argumentacja nie jest trafna.

Uwadze skarżącego umknęło bowiem, że uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego pełnomocnika, nie są kosztami sądowymi tylko kosztami procesu (art. 616§1 kpk). Te koszty procesu nie były przedmiotem konsensualnego trybu procesowania, przewidzianego w art. 387 kpk, który doprowadził do wydania wyroku z dnia 10 listopada 2015 roku. Innymi słowy, nie były one przedmiotem negocjacji i „ugody”, co do warunków dobrowolnego poddania się karze. Dopiero z chwilą złożenia wniosku przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych kwestia ta stała się aktualna, a zatem wraz ze złożeniem wniosku zaistniała konieczność dodatkowego ustalenia wysokości kosztów (postępowania), a jednocześnie o tych kosztach (postępowania) nie orzeczono w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Jest to zatem klasyczna sytuacja z art. 626§2 kpk, na który to przepis powołał się Sąd Rejonowy. Stanowisko Sądu I instancji jest zatem trafne, także co do zastosowania art. 627 kpk, mimo, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia nie wyjaśnia precyzyjnie powodów takiego rozstrzygnięcia. Nie doszło zatem do naruszenia przepisów procedury wskazanych w zażaleniu.

Nie znajdując ponadto żadnych innych uchybień, podlegających ocenie z urzędu, które skutkować by mogły koniecznością uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia, Sąd Okręgowy orzekł jak wyżej.